

саніе: открий Богу желаніа-та на твое-то сърдце, и препоручи Му са, и имай твърдѣ надеждѣ на Него, чи ще той съ тебе така да управлѣ, какъ то ще за тебе найдобре да вѣде — Защо то она челоуѣкъ, кой-то са ненадѣе на себе си и на своѣ-тъя силѣ, но единственно сичко отъ Бога очекува, той неможе никога да пропадне; той е на правѣ-тъя пѣтекѣ, коа-то води камъ душечно-то спокойство и камъ истинно-то щастіе, коа-то никаквѣ силѣ неможе да обори нити да разруши.

Преци що ще Христосъ Спаситель съ небесны-те си откровеніа на земѣ-тъя да слезне, вѣрували съ сички-те мудрецы на старо-то время, чи е мудростъ-та на Светоуправителѣ отъ несравнено висока; и кога то са нѣщо започинали и прѣдюзимали, не съ са толко на своѣ-тъя мудростъ осланали, колко-то на благостъ-тъя Божіа, кой-то и съ жребіе-то на сички-атъ свѣтъ и съ жребіе-то на она наймалки червакъ управлѣ. Пакъ що мыслиме нымъ, христіани, нымъ, кой-то знаеме за откровеніе-то Христово, да ли щемъ нымъ помалко да са смышлаваме за сичко-то премудро управленіе Божіе, по-малко отъ идолопоклоницы-те?

Богъ управлѣ съ сичко. Кой смѣе за това да сумна? Но ако несумнашъ, защо живѣешъ и работишъ така, като чи сичко само отъ тебе зависи? — Ако несумнашъ, защо са толко подпирашъ и осланашъ, на твоѣ-тъя собственнѣ силѣ и мѣдростъ, като чи само ты знаешъ, що е за тебе найнуждно, чи после да вѣдешъ спокоенъ? — Ако несумнашъ, ато, що са вѣчишъ съ сѣдбннѣ-тъя, защо ли ропташъ на управленіе-то Божіе, кога са твое-то намѣреніе не